

Mennu tuli hommiku kääramas:
 Tõuse liisi, liisa lemmi,
 kari-mära, saaga karjo,
 õnnäe murejat, mis mulle tuubi!
 Põnem minu piima piutti,
 laiem minu lehma liipsin,
 kõrgem minu koori kerru.
 Pessin pada, paanu tulele,
 Ei ta kari tõunud kulpi,
 Ei ta pagau tõunud parsu,
 Lõts tõund leiba loma peale,
 Siga aitan vaa penisse;
 Sõnnus leiba liita-läta.

149.

Kui mina karkan laulmaie,
 Laulmaie laskemaie,
 Reikurine reerimaie.
 Siis ei saand küla magada,
 Küla naised natusese,
 Küla poisid poulta nuda.
 Küla tüdrukud ei keelagi.
 Küla tõusis kiimidele,
 Papsi valda mainuelle,
 Sant ju saana karja peale,
 Rikas rebe natusel,
 Kuulama minu sõnuda,
 Lapsel hulla laulusida.
 Kust see laps neid laulusid saanud,
 Hulluke sõnad osanud.
 See näind, see näind hellad meenuad,
 See näind karjus õppimas,
 Viirus andi rättemas,
 Järvas jätkamas sõnuda.
 Ei näind, ei näind hellad meenuad,
 Ei näind karjus õppimas,
 Viirus ei viiti rättemas,
 Järvas ei sõnu jätkamas.

ppm. 6: 56: 65.